

đều thấy có ánh sáng ở dưới chiếu lên.

Tr/u Các mừng rỡ gọi Paddy :

-“Paddy, đây Mekong, chúng tôi thấy có ánh sáng ở dưới chiếu lên - có lẽ là kiếng trong Survival Kit của PHĐ còn sống sót ở dưới đất - báo cáo chờ lệnh - over“

Độ khoảng 5 phút sau ...Paddy gọi lại:

-“Mekong, đây Paddy ...Trời gần tối rồi bạn có cần Gunship không? Lệnh Chuẩn Tướng Tấn là bằng mọi giá phải cứu PHĐ lâm nạn, trường phi cơ quyết định - over“

Tr/U Các đảm chiêu hỏi tôi:

- “Ông nghĩ sao? Trời tối rồi, chờ Gunship lên sợ không kịp, thôi chắc mình xuống đại cho rồi“

- „Tôi cũng nghĩ như anh, chắc không sao đâu.“

Tôi trả lời thật nhanh vì nóng lòng muốn cứu những người bạn đồng đội .

- „Paddy, đây Mekong, tôi sẽ xuống thử xem sao, bạn request gunship chuẩn bị sẵn sàng khi cần“. Tr/u Các dặn dò Paddy .

- „Ông cầm hồ cầm lái với tôi, lỡ có chuyện gì ông còn đỡ kịp . Tôi sẽ xuống low-level từ Đông Nam lên Tây Bắc . Lúc ra 180 độ, low-level cho tới gần bờ sông sẽ mức lên hết cỡ „. Tr/U Các cho tôi biết chi tiết về đường vào và ra.

Từ trên cao nhìn xuống, từ Nam lên Bắc, địa hình này giống như một chữ „U“ ngược mà chỗ chúng tôi thấy ánh sáng của kiếng chiếu là gần đáy chữ „U“. Ba mặt của chữ „U“ ngược là ba hàng cây tuy không cao lắm nhưng có vẻ rậm rạp, đáy của chữ „U“ ngược này độ khoảng ba trăm thước bề ngang và hai cạnh kia khá dài khoảng ba cây số . Hướng trống trải duy nhất là trục Nam/Bắc từ bờ sông Tiền Giang .

-“Paddy, đây Mekong, bây giờ tôi bắt đầu xuống “. Tr/U Các thông báo với Paddy lần cuối ...

Từ 1500 bộ, chiếc trực thăng sơn màu tang trắng nhào xuống như một con ó đang chuẩn bị vỗ mồi, chỉ trong tích tắc tôi đã thấy những mảng cỏ xanh mướt vùn vụt biến mất sát dưới chân mình . Tr/U Các cố gắng bay giống hình chữ „chi“ để tránh đạn nhưng vẫn dán mắt về hướng có ánh sáng của kiếng chiếu lúc này .

Bất chợt trước mắt chúng tôi cách khoảng 300 thước, phần đuôi của chiếc L-19 nhô lên rõ ràng giữa ruộng . Vừa mừng, vừa lo nhưng tại sao không thấy PHĐ đâu cả ? Vậy thì ai chiếu kiếng ? Có lẽ chúng tôi đã bị địch lừa? Chỉ trong tích tắc với bao nhiêu câu hỏi xoay vòng mà không có câu trả lời...

Không ai bảo ai nhưng nhìn đầu chiếc phi cơ cắm sâu xuống ruộng như vậy, PHĐ có lẽ khó mà sống sót.

Còn khoảng 200 ... rồi 100 thước... khoảng cách vừa đủ để chúng tôi có thể nhìn thấy một người mặc đồ bay màu xám nằm úp mặt xuống ruộng, dường như bất động...có lẽ đã chết...

Và đúng giây phút đó... đạn AK nổ vang rền như pháo Tết từ ba mặt của chữ „U“ ngược định mệnh này .

Tôi nghe những tiếng lụp bụp khô khan, chắc chắn là tàu đã bị trúng đạn nhưng không biết chắc ở đâu thôi, có lẽ ở đằng sau đuôi.

- „Chết mẹ“. Tiếng Tr/U Các hét trong intercom.

Tôi tưởng Tr/U Các bị trúng đạn nên ghi cần lái chặt hơn nhưng anh đã nhanh nhẹn quẹo gắt 180 độ để bay ra hướng bờ sông . Chiếc tàu vẫn lướt nhanh sát đất, tất cả đồng hồ phi cụ ở phần xanh an toàn, không nghe tiếng báo động trong helmet.

Khi lấy đủ cao độ an toàn khoảng 1500 bộ trên bờ sông Tiền Giang, chúng tôi kiểm soát lại tất cả các phi kế, may mắn thay chúng vẫn ở mức an toàn.

- „Mọi người an toàn hết? Có ai bị gì không?“ Tr/U Các lo lắng hỏi.

Sau khi biết tình trạng của PHĐ và phi cơ, Tr/U Các liên lạc Paddy:

-“Paddy đây Mekong, chúng tôi bị heavy ground fire từ ba phía khi cách địa điểm phi cơ lâm nạn khoảng 100 thước - over“

- „Mekong đây Paddy, PHĐ của Mekong ra sao? Tình trạng phi cơ vẫn còn bay được? - over“ Paddy hỏi.

- „Paddy đây Mekong, có lẽ trúng vài viên ở sau đuôi, PHĐ OK, mọi phi kế vẫn ở mức an toàn - over“. Tr/u Các trả lời.

- „Mekong đây Paddy, tình trạng của PHĐ lâm nạn ra sao ?- over“ Paddy hỏi.

- „Paddy đây Mekong, theo như chúng tôi nhìn thấy PHĐ lâm nạn chắc không còn ai sống sót. Thấy một người mặc đồ bay xám nằm úp mặt bất động cách chỗ chiếc L-19 cắm sâu xuống ruộng khoảng 20 thước. Chúng muốn lừa để bắn rút chiếc Rescue - over“. Tr/U Các thận trọng trả lời.